

Jachtwerf Joh. van der Meulen

Nieuwbouw en reparatie speciaal in ronde- en platbodemjachten
Hellingcapaciteit tot 25 meter Bondsjachtwerf A.N.W.B.

Nieuwsbrief | oktober-november 2007 | eerste jaargang | no.2

Winterklaar?

En dan is de zomer, nou ja zomer, alweer voorbij. Velen van u beginnen, na het opruimen van een complete varende huishouding, alweer te denken aan het volgende seizoen. Maar eerst: wat moet er aan regulier en extra onderhoud gebeuren? Wij op de werf hebben in grote lijnen de planning voor het winterseizoen al op papier. Ik kon daar de tijd voor nemen, omdat ik het na mijn ziekte deze zomer nog wat rustig aan moet doen. Ik heb in ernstige mate de ziekte van Weil gehad en volgens deskundigen mag ik blij zijn dat ik er nu alweer zo fit bij loop. Dat is ook nodig, want zoals u in deze nieuwsbrief

kunt lezen, is de orderportefeuille aardig gevuld. Dus als wij nog werkzaamheden voor u mogen of moeten verrichten, neem dan snel contact met ons op.

Onze eerste nieuwsbrief heeft vele positieve reacties opgeleverd. Iedereen stelt het op prijs via een nieuwsbrief op de hoogte te worden gehouden van het reilen en zeilen van onze werf.

Dus is het vanzelfsprekend dat deze tweede nieuwsbrief het levenslicht ziet.

We wensen u veel leesplezier, Henk en Ciska van der Meulen.

Beurs Klassieke Schepen

Op vrijdag 9, zaterdag 10 en zondag 11 november 2007 zal de 11e beurs voor traditionele plezier- en beroepsvaart worden gehouden in Enkhuizen. Ook wij zullen daar acte de présence geven. Tussen 10.00 en 18.00 uur bent u van harte welkom in onze stand voor een praatje, voor advies, voor alles wat met uw houten schip te maken heeft.

Winterwerk: 10+

Grote schepen betekenen grote klussen. Komende winter wordt de werf bewoond door 10-plussers, allemaal schepen die langer zijn dan 10 meter. Stuk voor stuk grote klussen. Wij kijken er niet meer van op, het is de trend van de laatste jaren. Een paar opvallende restauraties belichten we hier, plus één nieuwbouw project.

Visserman schokker

De 13.50 m stalen schokker die we de komende winter volledig zullen

betimmeren is een dezer dagen bij de werf aangekomen. We zijn alvast wat op de werkzaamheden vooruit gelopen: de mast, de giek en de kluiverboom zijn al vrijwel klaar. Het hout en het sjabloon voor het roer liggen inmiddels te wachten op bewerking.

Lemsteraak HD 82

Op dit moment ligt, niet voor het eerst, de enige houten Lemsteraak *Twa Susters* (11.70 bij 4.10 m) bij ons op de werf. Het fraaie schip is waarschijnlijk in 1894 door Eeltje- of Aukebaas van der Zee in Joure gebouwd, in opdracht van de visser Rayer uit Hoorn. Tot 1970 is nog met dit schip gevist. Daarna is het tot op de huidige dag als jacht gebruikt.

In opdracht van de eigenaar zijn in de afgelopen jaren een gedeelte van de berghouten en een aantal gangen vernieuwd. Zijn doel is het schip zoveel mogelijk weer in de originele staat terug te

brengen. Dit jaar zijn de bun, de deken (van 5 cm dik eiken), de dekenpoten, een aantal gangen en een stuk boeisel vervangen (zie foto). Het is een prachtige klus, vooral omdat het een uniek schip is.

De Huizer botter HZ 108.

In 1934 liep de laatste Huizer botter voor de visserij van stapel, gebouwd door Janus Kok te Huizen. Toen in 1974 de gemeente Huizen het schip kocht, waren Janus met zijn knecht Piet Westland de aangewezen mensen het schip te restaureren. Thans heeft de gemeente in onze werf een waardige vervanger gevonden voor deze vaklui.

Hebben we vorig jaar de berghouten aan bakboordzijde vervangen, nu zijn ze aan de stuurboordkant aan de beurt. Wilt u meer weten over dit schip, kijk dan op www.huizerbotter.nl.

De Zwartsluizer botter ZS 13

Deze oudste botter van Nederland werd in 1865 in Monnickendam gebouwd. Omstreeks 1925 maakte deze botter al deel uit van de Zwartsluizer vloot. De Stichting Zwartsluizer botter ZS 13 heeft ons dit jaar opdracht gegeven het dek, de bolders en het krophout te vervangen. Tevens worden de boeisels voor een deel vernieuwd en verhoogd (zetboord). Het is een eer om dit werk aan deze oude dame te mogen doen. Zie ook: www.botterzs13.nl

Mag ik me even voorstellen

In het eerste nummer van de nieuwsbrief hebben we de nestor van de werf, Henry, aan u voorgesteld. Nu is de beurt aan Marco van der Meulen. Velen onder de trouwe en langjarige klanten hebben de kleine krullenkop van toen zien uitgroeien tot een man van respectabele lengte. Zittend voor de caravan in het zonnetje doet hij zijn verhaal:

Ik ben geboren op 14 augustus 1971 hier op de werf. Ik was de jongste van de vier jongens die mijn ouders kregen. Ik heb een vrij normale en gelukkige jeugd gehad. Wij hadden hier als kinderen een fantastisch speelterrein, zowel op de werf als in de wijde omgeving daarvan. Er was nog geen sprake van een woonschepenhaven en de enorme uitbreidingen van Aquanaut.

De eerste tijd van de lagere school ging ik nog met het pontje over de Woudvaart. Na 1978 kon ik via de Selfhelpweg naar school.

Mijn belangstelling lag aanvankelijk helemaal niet zozeer richting boten bouwen. De natuur en archeologie hadden mijn grote belangstelling. Ik sneupte hier in de landerijen rond en vond daar schedeltjes van allerlei dieren en bij opgravingen vond ik scherven van potten en allerlei soorten pijpenkoppen. Dat alles samengevoegd met een uitgebreide verzameling (uitgeblazen) eieren maakte dat ik in een hoekje van de grote loods een museumpje kon inrichten. Diverse klanten en potentiële kopers sleepte ik tegen een kleine vergoeding mijn museum in. Overigens heb ik alle spulletjes nog steeds bewaard.

Het lag dus voor de hand dat ik na de lagere school naar de lagere landbouwschool (richting plantenteelt) ging. Dat kwam niet slecht uit, want Henk was min of meer voorbestemd voor de werf. Na het afronden van deze opleiding heb ik de 4-jarige opleiding natuurbeheer gevolgd bij de praktijkschool in Schaarsbergen. Als leerbedrijf fungeerde in die periode It Fryske Gea. Daarna heb ik nog twee jaar de opleiding bosbouw en

cultuurtechniek gevolgd terwijl ik tegelijkertijd bij Tjalling van Eysinga in Sint Nicolaasga aan het werk was. Toen ook deze opleiding was afgerond ging ik om me heen zien om werk te vinden. Op dat moment (1995) ontstond er veel werk op de werf, onder andere door de restauratie van de hoogaars Jetty en daarna de Geertrui van Boskalis. Henk kon naast Henry en Edwin nog wel een paar handen gebruiken en zo raakte ik toch aan het werk op deze werf. Al werkende heb ik hier mijn ervaring en vakmanschap opgedaan. Door veel (af-)kijken en instructies van Henk en Henry heb ik het vak geleerd. En nu ben ik er wel van overtuigd, dat ik de juiste keuze heb gemaakt. Mede daarom ben ik net als de andere mannen gewoon in loondienst getreden bij Henk.

In 1998 kreeg ik na wat oefening een vaste relatie met Nynke. We wonen zo'n beetje aan de overkant van de Woudvaart. Toch gebruik ik nog (te) vaak de auto om naar het werk te gaan. In 2005 is onze Mieke geboren, dat was een geweldige gebeurtenis. Tijdens de laatste reünie stapte ze al parmantig tussen de mensen door.

Mijn mooiste klussen waren tot nu toe de restauratie van de hoogaars Geertrui van Boskalis en vooral de Lytse Bever. Historisch gezien heeft dat schip een binding met onze werf. Het geeft me voldoening als je naderhand die schepen weer ziet varen.

Mijn hobby's? Uiteraard mijn eigen project, de volledige restauratie van ons familieschip (nu mijn eigendom) de Cassandra. De romp is vrijwel klaar, nu de bovenbouw en binnenbetimmering nog. Wanneer het schip vaarklaar is, weet ik niet. We hebben net een eigen huis gekocht en daar moet ook wel eens wat aan gebeuren.

Een andere liefhebberij is het skûtsjesilen. Ik vaar al 12 jaar mee op het skûtsje van Peter de Koe, die zeilt in de A-klasse van de IFKS. Ik zit nu bij de fok en tijdens de wedstrijden is het dan flink "bealigje".

Het gesprek stopt. Is alles daarmee wel verteld, vraag ik. Nee, dat niet, maar is het niet genoeg? Ja, zo kan het er wel mee door. Een ieder die dit leest heeft nu wel een indruk gekregen van die uiterlijk rustige, lange vent, die prima past in de hechte bemanning van de

werf. Die rust is er overigens niet altijd. Als iets niet wil zoals het moet, dan kan hij behoorlijk ‘in de brand’ staan. Wat dat betreft is Marco ook een echte Van der Meulen.

De oudjes doen het nog best

Ergens verscholen in een hoekje op de werf ligt een klein scheepje. Aanvankelijk zag het er onogelijk uit. De binnenzijde was zo dik met verf bestreken, dat nauwelijks te zien was dat het om een lattenscheepje ging. Langzaam komt de BM-er 103 (in de volksmond ‘kleine BM’)

te voorschijn. Voormalig werfbaas Johannes tovert stukje bij beetje het oude scheepje weer helemaal in originele staat. De kiel is vervangen door een midzwaard en daarvoor moest hij een compleet nieuwe zwaardkast bouwen. Inmiddels zit er een fraai nieuw dek in van mahonie en essen latten, zo hoort dat. Het gaat niet supersnel: tijdsdruk bestaat toch niet als je met je hobby bezig bent. Overigens is dit werk hem niet vreemd. In de jaren op de werf te Joure werden er vele van deze scheepjes door de Van der Meulens gebouwd. Ze werden zelfs naar de Verenigde Staten geëxporteerd.

't Skouspul

Van 28 t/m 30 september is traditioneel de reünie van 't Skouspul op de werf van de Van der Meulens te Sneek gehouden. Het hele feest, want dat is het, stond feitelijk in het teken van de afscheidnemende comitésleden Johannes en Wally van der Meulen, Sim Blaauw en Ypie van Brug (zonder dat ze het zelf in de gaten hadden).

Jammerlijk was het, dat een concurrerende regengod Pluvius het de meermannen en –vrouwen, die huisden in de Wytea Brachus (Witte Brekken), ontzettend moeilijk maakte door onafgebroken de regensluizen open te zetten. Toch slaagde het spel op zaterdag uitstekend, ingeleid door de geheimzinnige legende over een levensdrank.

Aan het slot werd tijdens een fraaie demonstratie van de ‘magic sails’ uit Blokzijl de kist met het levenselixer binnengevaren (zie foto).

Bij aanvang van het uitgebreide (zelf aangerichte) koud buffet kon onder aanvoering van de meermannen en –vrouwen de mysterieuze drank worden genuttigd. Door de ruim 100 aanwezigen is onder muzikale begeleiding van het huisorkest *Wiltsje fan Paesens* het buffet alle eer aangedaan.

Ook volgens traditie eindigde het weekend met de zeilwedstrijden op de Witte en Zwarte Brekken. De nieuwe wedstrijdleiding had zijn zaakjes goed voor elkaar (het regende zelfs niet meer). Na ongeveer 2 uur zeilen, was bijna iedereen de finish gepasseerd. Na uitreiking van de fraaie, nieuwe prijzen kon de voorzitter niet anders constateren, dat het andermaal bijzonder geslaagde weekend weer ten einde was. Hij dankte een ieder die hieraan had meegewerkt en sprak de hoop uit allen volgend jaar gezond en wel terug te zien.

